

מסכת נזיר

פרק ה משנה ד

מי שֶׁנִּזְרָר בְּנִזְיָר וְהֵלֵךְ לְהִבְיָא אֶת בְּהֶמְתּוֹ וּמִצָּאָהּ שְׁנִגְנֻבָּה, אִם
עַד שְׁלֹא נִגְנֻבָּה בְּהֶמְתּוֹ נִזְר, הֵרִי זֶה נִזְיָר. וְאִם מִשְׁנִגְנֻבָּה
בְּהֶמְתּוֹ נִזְר, אֵינּוּ נִזְיָר. וְזוֹ טְעוּת טָעָה נַחֲוִים הַמְּדִי כְּשֶׁעָלוּ
נִזְיָרִים מִן הַגּוֹלָה וּמִצָּאוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חֲרֵב, אָמַר לָהֶם נַחֲוִים
הַמְּדִי, אֱלֹו הֵייתֶם יוֹדְעִים שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ חֲרֵב הֵייתֶם נוֹזְרִים.
אָמְרוּ לוֹ לֹא, וְהִתִּירָן נַחֲוִים הַמְּדִי. וּכְשֶׁבֶא הַדָּבָר אֶצֶל חֲכָמִים,
אָמְרוּ לוֹ, כָּל שֶׁנִּזְרָר עַד שְׁלֹא חֲרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נִזְיָר. וּמִשְׁחֲרֵב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֵינּוּ נִזְיָר: